

Категорія справи № 592/2112/18: **Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти правосуддя; Невиконання судового рішення.**

Надіслано судом: **01.07.2021**. Зареєстровано: **01.07.2021**. Оприлюднено: **05.07.2021**.

Номер судового провадження: **1-кп/592/158/21**

Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12016200440004583**

Справа № 592/2112/18

Провадження № 1-кп/592/158/21

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

01 липня 2021 року
районний суд міста Суми у складі:

м.Суми Ковпаківський

головуючого судді - Косолап М.М.,

за участю секретаря судового засідання - Панченко Ю.С.,

розглянув у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Суми кримінальне провадження № 12016200440004583, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань 21.10.2016 за обвинуваченням

ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженки м. Суми, громадянки України, з середньою спеціальною освітою, заміжньої, не працюючої, зареєстрованої за адресою: АДРЕСА_1, фактично проживаючої за адресою: АДРЕСА_2,

у вчиненні злочину, передбаченого частиною 1 статті 382 Кримінального кодексу України,

за участю сторін кримінального провадження:

прокурора - Шаповала В.Г.,

обвинуваченої - ОСОБА_1,

захисників - Вдовіченка О.В., Шарикіна Ю.В.,

потерпілого - ОСОБА_2

У с т а н о в и в:

Формулювання пред`явленого обвинувачення.

Відповідно до викладу фактичних обставин кримінального правопорушення, які прокурор вважав встановленими, ОСОБА_1 обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого частиною 1 статті 382 КК України за наступних обставин.

Рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 у справі № 592/2788/16-ц, яке набрало законної сили 02.08.2016, ОСОБА_1 зобов'язано не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_2. Цим же рішенням ОСОБА_2 визначено час спілкування з дитиною - донькою ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_2, кожного

вівторка та четверга з 16-00 до 20-00 год. та кожної суботи з 10-00 до 20 год. в присутності матері дитини при умові, що дитина в той день не хворіє, у разі відсутності дитини за її місцем реєстрації, замінити побачення телефонною розмовою протягом півгодини або відеозв'язком за допомогою «Скуре».

Відповідно до акта державного виконавця Ковпаківського відділу державної виконавчої служби м. Суми Головного територіального управління юстиції у Сумській області ОСОБА_16 від 09.09.2016 та заяви ОСОБА_1 від 09.09.2016 ОСОБА_1 зобов'язалася не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з донькою ОСОБА_4, водночас ОСОБА_1 була попереджена про кримінальну відповідальність за невиконання рішення суду.

Відповідно до свідоцтва про шлюб від 09.09.2017 ОСОБА_1 вступила у шлюб з ОСОБА_5, після чого змінила прізвище на ОСОБА_1.

У вівторок 20.09.2016 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою поспілкуватись з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_7, яка повідомила що її донька ОСОБА_1 знаходиться на роботі. Відповідно до графіку роботи ФОП «ОСОБА_8», ОСОБА_1 вказаного дня не працювала, її місце перебування 20.09.2016 в ході досудового слідства не встановлено. Також 20.09.2016 в період часу з 16 год. до 20 год. ОСОБА_2 неодноразово телефонував ОСОБА_1, але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4.

Таким чином всупереч ухваленому рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 зобов'язанню та порядку зустрічей ОСОБА_2 з донькою ОСОБА_4, ОСОБА_1, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, та проводити побачення доньки ОСОБА_4 з батьком ОСОБА_2, не прибула за вищевказаною адресою для проведення побачення та не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодила останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 22.09.2016 близько 16 год. ОСОБА_1, забравши ОСОБА_4 з дошкільного навчального закладу «Дельфін», що знаходиться за адресою: м. Суми, вул. Лермонтова, буд. 2, та зустрівши у даному закладі ОСОБА_2, не реагуючи на прохання останнього щодо спілкування з донькою, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, відвела їх спільну доньку додому за адресою: АДРЕСА_1, таким чином перешкодивши ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У суботу 08.10.2016 о 10 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_1, яка вчинила словесний конфлікт з ОСОБА_2 та реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, перешкодила побаченню ОСОБА_2 з донькою ОСОБА_4 за реальної можливості його провести. Також 08.10.2016 в період часу з 11 год. до 20 год., ОСОБА_2, неодноразово телефонував ОСОБА_1, але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4. Таким чином 08.10.2016 у період часу з 10 до 20 год., ОСОБА_1, не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 11.10.2016 близько 16 год. ОСОБА_1, продовжуючи свої протиправні дії, забравши ОСОБА_4 з дошкільного навчального закладу «Дельфін», що знаходиться за адресою м. Суми, вул. Лермонтова, 2, та зустрівши у даному закладі ОСОБА_2, не реагуючи на прохання останнього щодо спілкування з донькою, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, відвела їх спільну доньку до дому за адресою: АДРЕСА_1, таким чином перешкодивши ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 18.10.2016 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4 , за адресою: АДРЕСА_1 , з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_1 , яка реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, без будь яких поважних причин, відмовилась проводити побачення та не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись зі ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У суботу 26.11.2016 о 10 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4 , за адресою: АДРЕСА_1 , з метою спілкування з останньою, відповідно визначеного рішенням суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_9 , яка повідомила що її сестра ОСОБА_1 знаходиться на роботі. Відповідно до графіку роботи ФОП « ОСОБА_8 » ОСОБА_1 вказаного дня не працювала, її місце перебування 26.11.2016 в ході досудового слідства не встановлено. Також 26.11.2016 в період часу з 18 год. до 19 год., ОСОБА_2 , неодноразово телефонував ОСОБА_1 , але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4 . Таким чином, ОСОБА_1 , реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, не прибула за вищевказаною адресою для проведення побачення та у період часу з 10 до 20 год. 26.11.2016 не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 24.01.2017 у період часу з 16 до 17 год. ОСОБА_1 , знаходячись в м. Суми по вул. Прокоф'єва, не реагуючи на неодноразові дзвінки ОСОБА_2 з проханням надати можливість поспілкуватись з донькою ОСОБА_4 , продовжуючи свої вище вказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, відмовилась дати телефон донці, чим не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 , шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 26.01.2017, 12 год. 36 хв., ОСОБА_2 , зателефонував ОСОБА_1 та попросив надати можливість зустрітись з донькою в кінотеатрі «Дружба» в м. Суми, але ОСОБА_1 , продовжуючи свої протиправні дії, реалізуючи злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, без будь яких підстав відмовила у проведенні побачення та відмовилась давати телефон донці для спілкування з батьком. О 17 год. 27 хв. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4 , за адресою: АДРЕСА_1 , з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного судом часу побачень та викликав працівників поліції за даною адресою. В подальшому лише після прибуття працівників поліції, о 17 год. 34 хв., ОСОБА_1 вивела ОСОБА_4 на вулицю для проведення побачення. Також у період часу з 16 до 20 год. 26.01.2017 ОСОБА_1 не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином усіма вищевказаними діями перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 06.04.2017 о 16 год. ОСОБА_2 зателефонував ОСОБА_1 та попросив надати можливість зустрітись з донькою, але ОСОБА_1 , продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, повідомила, що на даний час перебуває на роботі, а тому не може провести дане побачення. Відповідно до графіку роботи ФОП « ОСОБА_10 », ОСОБА_1 , вказаного дня не працювала, її місце перебування 06.04.2016 в ході досудового слідства не встановлено. Також 06.04.2016 в період часу з 17:00 год. до 20 год., ОСОБА_2 , неодноразово телефонував ОСОБА_1 , але остання відмовилась давати телефон донці для спілкування зі ОСОБА_2 . Таким чином ОСОБА_1 у період часу з 16 до 20 год. 06.04.2017 не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, тим самим перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 06.05.2017 близько 14 год. ОСОБА_1 виїхала з м. Суми до м. Білопілья, Сумської області. Також 06.05.2016 в період часу з 10 год. до 19 год. ОСОБА_2 неодноразово телефонував ОСОБА_1, але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4, таким чином перешкодивши ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 16.05.2017 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. Із вказаного домоволодіння до ОСОБА_2 ніхто не вийшов, ОСОБА_1, не реагуючи на неодноразові дзвінки ОСОБА_2 з проханням надати можливість поспілкуватись з донькою ОСОБА_4, продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 23.05.2017 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного судом часу побачень. Із вказаного домоволодіння до потерпілого ніхто не вийшов, ОСОБА_1, не реагуючи на неодноразові дзвінки ОСОБА_2 з проханням надати можливість поспілкуватись з донькою ОСОБА_4, продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 08.06.2017 в період часу з 17 год. до 20 год., ОСОБА_2 неодноразово телефонував ОСОБА_1 та просив останню надати можливість поговорити по телефону з донькою, але ОСОБА_1, перебуваючи в м. Білопілья Сумської області, а з 17 год. 19 хв. у м. Суми, більш точного місця її перебування слідством не встановлено, відмовилась давати телефон доньці, таким чином, продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, перешкодила ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

Своїми діями ОСОБА_1 упродовж 2016 та 2017 років, а саме 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, не виконувала рішення Ковпаківського районного суду міста Суми від 22.06.2016, яке набрало законної сили 02.08.2016, шляхом систематичного перешкоджання ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 у визначений судом час, тобто вчинила кримінальне правопорушення, передбачене частиною 1 статті 382 КК України - умисне невиконання рішення суду, що набрало законної сили.

Позиція сторони захисту.

ОСОБА_1 у пред'явленому обвинуваченні вину не визнала. Цивільний позов не визнала. Показання суду надавати відмовилася. У судових дебатах просила виправдати.

Захисники у судових дебатах висловили твердження про невинуватість їх підзахисної, просили виправдати та відмовити у задоволенні цивільного позову.

Захисник Шарикін Ю.В. посилався на те, що згідно статті 157 СК України спілкування батька з дитиною повинно відбуватися якщо таке спілкування не перешкоджає нормальному розвитку дитини, а доказів того, що спілкування відповідає інтересам дитини не надано.

Захисник Вдовіченко О.Л. посилався на відсутність належних та допустимих доказів на підтвердження винуватості підзахисної, недопустимість відеозаписів, зокрема за 26.11.2016 у зв'язку з порушенням всіх можливих процесуальних норм.

Крім того, стороною захисту подано клопотання про визнання недопустимим доказом відеозаписів - з підстав того що копії відеофонограм зроблені невстановленою особою, складаються з кількох фрагментів на яких зафіксовано події та обставини в різних проміжках часу, фрагменти скомпоновані в один відеоряд; експертиза відеофонограм не проведена. Відсутні підстави стверджувати, що особи зафіксовані на відеофонограмі дійсно є потерпілим та обвинуваченою. Графіки робочого часу та таблиці обліку використання робочого часу не можуть бути доказом знаходження обвинуваченої у певний день та певний проміжок часу у певному місці. Табелі обліку використання робочого часу ведеться помісячно і використовується лише для нарахування заробітної праці працівнику при відпрацюванні ним місячної норми. Графік робочого часу не є обов'язковим для виконання документом, тобто документом який суворо зобов'язує працівника знаходитися на робочому місці у певний день та у певний проміжок часу.

Докази, надані стороною обвинувачення на підтвердження обставин кримінального провадження та їх оцінка.

Стороною обвинувачення надано докази, що на думку прокурора повністю доводять вчинення ОСОБА_1 кримінального правопорушення за обставин викладених у обвинувальному акті, які ретельно досліджені під час судового розгляду та оцінені судом.

Показання потерпілого ОСОБА_2, згідно яких він з обвинуваченою ОСОБА_1 є батьками доньки ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_2. До травня 2015 проживали разом з обвинуваченою за адресою: АДРЕСА_3. Він з'ясував, що обвинувачена підробила свідоцтво про народження дитини та готує переміщення через кордон. 27.01.2016 рішенням суду визнано за ним батьківство. Не дочекавшись рішення суду обвинувачена змінила місце проживання дитини і переїхала у м. Жовті Води.

09.09.2016 державний виконавець за його участі вручив постанову обвинуваченій за адресою: АДРЕСА_4 для виконання рішення суду про його побачення з дитиною. На той час ОСОБА_1 почала умисно не виконувати рішення суду. Рішенням суду йому встановлено дні та час побачень з дитиною. Щовівторка і щочетверга він прибував за місцем проживання дитини для побачень.

У визначений рішенням час обвинувачена перебувала у невідомих місцях. Вступила у змову з роботодавцем і у вказані нею часи не перебувала на роботі. За допомогою «Skype» не намагався спілкуватися з донькою, але по 20-30 разів телефонував обвинуваченій і вимагав виконувати рішення суду, на що та посилялася на зайнятість. Був один випадок за участю свідка ОСОБА_14, коли обвинувачена не виконувала рішення суду посиляючись на хворобу дитини. Він бачив дитину у дворі будинку через вікно, але до нього її не випускали. Одного разу в січні 2017 він приїхав з поліцейськими, було холодно і він відмовився гуляти з дитиною на морозі. Коли приходив мати ОСОБА_1, вказувала про відсутність дочки вдома, були сестра обвинуваченої, а також співмешканець сестри. На свою адресу чув нецензурну лайку, слухавку не брали. Виконавче провадження з примусового виконання виконавчого листа було закрито, він звертався до суду. За 3 роки обвинувачена йому не телефонувала і не просила перенести зустріч на інший день. Всі дні зустрічей він записував на камеру мобільного телефону і фотоапарат. Про наявність відео повідомив слідчого Чайку. Понятих не запрошували, протоколи огляду чи інші будь-які процесуальні документи не підписував. До протоколу долучав диск з фото з телефону. Про кожний випадок невиконання повідомляв поліцію.

Свій цивільний позов підтримав у повному обсязі, зазначив що ОСОБА_1 не виконує рішення суду, перешкоджає його зустрічам з дитиною, ображає його. Посилаючись на рішення Європейського суду з прав людини «М.С. проти України» вказував, що саме по собі невиконання рішення суду вже свідчить про заподіяння моральної шкоди батьку, який не бачить свою дитину. Вважає, що відбувається постійне цькування дитини щодо батька. Нове рішення суду також не виконує. Вирок необхідний для подальшого звернення до суду з позовом про відібрання дитини.

Згідно показань свідка ОСОБА_16 у неї, як старшого державного виконавця Ковпаківського відділу державної виконавчої служби м. Суми Головного територіального управління юстиції в Сумській області, перебувало виконавче провадження з примусового виконання виконавчого листа № 592/2788/16, відкрите 05.09.2016. Виконавча група у складі, окрім неї - ОСОБА_17 та ОСОБА_18

виїхали за місцем проживання боржника за адресою: АДРЕСА_4 . У боржника ОСОБА_1 відібрано заяву за якою вона зобов'язалася не чинити перешкод ОСОБА_2 . При цьому ОСОБА_1 оголосила резолютивну частину рішення суду, попередили боржника про кримінальну відповідальність за невиконання рішення суду. 12.09.2016 виконавче провадження закрито, оскільки виконувалася немайна вимога. У редакції Закону України «Про виконавче провадження», яка була на той час, відновлення провадження не передбачалося у зв'язку з невиконанням. Щодо подальшого виконання рішення суду не пересвідчувалися. Під час виїзду на місце дитину особисто не бачила.

Згідно показань свідка ОСОБА_19 , інспектора роти № 3 взводу № 2 БУПП в Сумській області, взимку, точного часу не пам'ятає, виїздив до ТРЦ «Лавина» на виклик. Згідно повідомлення була конфліктна ситуація між колишніми чоловіком і дружиною. По приїзді на місці був інший екіпаж з учасниками конфлікту. Пам'ятає, що ОСОБА_1 доставив у Сумський ВП для написання заяви про вчинення злочину. Були працівники моніторингу, можливо була скарга. ОСОБА_1 повідомила що конфлікт виник, бо ОСОБА_2 вимагав повернути дитину. ОСОБА_2 особисто не бачив. Більш подробиць не пам'ятає, бо пройшов тривалий час.

Згідно показань свідка ОСОБА_20 , командира роти ТОР УПП в Сумській області, був на чергуванні, точний час і рік не пам'ятає, виїжджали за викликом потерпілого, що дружина не дає бачитися з дочкою двічі - один раз у день, іншого разу - ввечері. Показував рішення, дружина сказала, що не в Сумах. Це відбувалося у районі Холодногірської-Горького у м. Суми у приватному секторі. Одного дня виїздили додому за аналогічним викликом коли було холодно і сутеніло у день і час вказаний у рішенні суду. ОСОБА_1 вивела дитину, ОСОБА_2 хвилин 10 погуляв з дочкою. Було темно. Атмосфера була напружена. При ньому ОСОБА_1 не казала, що не буде давати дитину. Негативного відношення до батька дитини не було, і не відчувалося що дитина за ним скучила. Оскільки було холодно і темно, погулявши хвилин 10 батько сказав достатньо.

Згідно показань свідка ОСОБА_21 , командира роти № 4 БУПП в Сумській області він у складі екіпажу неодноразово виїздив за викликом ОСОБА_2 з приводу дитини у район Урицького у м. Суми щодо невиконання припису суду. Одного разу була слідчо-оперативна група Сумського ВП ГУНП в Сумській області. Дитина була на території подвір'я. В будинок зайшов один співробітник поліції і пересвідчився, що дитина жива і здорова. Батько перебував біля двору. ОСОБА_2 особливо не рвався до дитини, писав заяву. Прагнення побачити дитину у ОСОБА_2 того дня не побачив. Одно разу виїздив на виклик до хлібного кіоску по АДРЕСА_5 за заявою ОСОБА_2 . Обвинувачена працювала продавцем. Потім поїхали на Урицького. Він не бачив, щоб обвинувачена перешкоджала потерпілому бачитися з дочкою. На подвір'я будинку не заходив. Дитину не бачив, намір не давати бачитися з дитиною не чув. Години встановлені рішенням суду для побачень йому не відомі. ОСОБА_2 фіксував всі події на телефон, покликати дитину і спілкуватися не намагався. На прохання матері працівники зайшли. Чи була сама ОСОБА_1 чи її мати вдома не пам'ятає.

Згідно показань свідка ОСОБА_22 , вона є приватним підприємцем. У 2016-2017 роках займалася реалізацією продовольчих товарів у кіосках, зокрема по АДРЕСА_5 . У кіоску працювало декілька продавців. ОСОБА_1 працювала у неї продавцем у кіоску на АДРЕСА_5 з реалізації хлібобулочних виробів. Режим роботи продавця - чотири дні через чотири дні. Графіки роботи склалися наперед. Продавці могли мінятися один з одним за потреби, для неї головне щоб кіоск працював. Підміна не впливала на заробітну плату і на роботу, її могли не повідомляти. З рішенням суду де боржником є ОСОБА_1 її не знайомили. Вести бізнес їй допомагав ОСОБА_24 . Могло бути, що обвинувачена відпросилася і її підміняли на робочому місці, таку підміну не фіксували у графіках. Більше року вже не працює.

Свідок ОСОБА_25 суду пояснила, що роки три тому працювала разом з ОСОБА_1 у хлібобулочному кіоску по АДРЕСА_5 у ФОП ОСОБА_10 . Працювали приблизно рік з моменту початку роботи цього кіоску з 08 години до 17 години чотири робочі дні через чотири вихідні дні. Вони мали змогу відлучатися, інколи мінялися коли, наприклад, хворіла дитина чи інші обставини, а потім відпрацьовували. Коли виникала потреба помінятися на початку роботи телефонували ОСОБА_26 , але згодом вона сказала щоб самі вирішували і одна за одну відпрацьовували без її сповіщення. Одного разу взимку приходив ОСОБА_2 , запитував де ОСОБА_1 , яка тоді відпросилася чи у суд чи до юриста. Потім потерпілий повернувся близько 15-16 години, викликав поліцію. Про рішення суду

їй не було відомо. Обвинувачена скаржилася, що це колишній чоловік. Подробиць вже не пам'ятає коли точно відпрошувалась, але це було на пару годин, а змінами мінялись тільки по хворобі.

Згідно показань свідка ОСОБА_28 останній працюючи у Службі у справах дітей Сумської міської ради від колег чув про існування рішення суду. Один раз йому зателефонувала з сектору ювенальної превенції ОСОБА_29 повідомила про звернення ОСОБА_2 і попросила поспілкуватися з матір'ю його дитини. Вони спланували зустріч у день побачень і біля 16-00 разом з ОСОБА_30 та ОСОБА_2 прийшли додому до ОСОБА_1 за адресою: АДРЕСА_4 . ОСОБА_1 повідомила що дитина не хоче зустрічатись. Дитину одягли, вивели, але вона не охоче йшла до батька. Було темно і холодно. Хтось запропонував поїхати до ТРЦ «Київ» на виставку тварин. ОСОБА_2 з дочкою дивилася тварин десь годину. У них з ОСОБА_32 закінчився робочий час і вони пішли додому. Як довго продовжилася зустріч батька з дочкою не відомо. Брав участь у розгляді звернення ОСОБА_2 щодо неналежних умов проживання його дочки. Дитина бачила батька у вікно і не бажала виходити на вулицю, була налякана наявністю працівників поліції та інших людей. ОСОБА_2 повідомляв, що придбав телефон дитині. Спілкування між ОСОБА_2 та ОСОБА_1 відбувалося на підвищених тонах він пропонував примиритися.

Відповідно до показань свідка ОСОБА_29 з 2015 вона працювала на посаді інспектора ювенальної превенції сектору превенції Сумського ВП ГУНП в Сумській області, неодноразово надходили на лінію 102 заяви від ОСОБА_2 що йому бачитись з дочкою не дають, а не з приводу невиконання рішення суду. Одного дня, було прохолодно чи осінь чи рання зима , вона разом з представником Служби у справах дітей ОСОБА_28 виходили за місцем проживання дитини та її матері, де їх під воротами чекав ОСОБА_2 . Вони зайшли до будинку, подивилися умови проживання. Дівчинка 4-5 років на ім'я ОСОБА_4 дивилася діафільми. Вони запропонували і всі разом поїхали на маршрутці в Універмаг «Київ», де була виставка тварин. Дитина з батьком пішли дивитися тварин, а вони з обвинуваченою і ОСОБА_14 чекали перед входом. Пробувши пару годин поїхали додому, а батько з дитиною та матір'ю ще залишалися. За звареннями потерпілого на лінію 102 вона виходила і за місцем роботи обвинуваченої де вона продавала у кіоску хліб на АДРЕСА_5 , але це не у день звернення, а згодом. Обвинувачена пояснювала, що відбувалось, чому не було зустрічі. Обвинувачена повідомляла, що дитина хвора, пару раз надавала медичну довідку. Між обвинуваченою і потерпілим не зовсім приязні відносини - вони конфліктували, причина їй не відома. Фактично завжди була причина чому зустріч не відбувалася - чи дитина хвора, чи тільки за її участі зустріч, а вона на роботі. При ній обвинувачена не повідомляла, що не буде давати бачитися з дитиною, перешкод не чинила. Рішення суду не пам'ятає бачила чи ні.

Від допиту свідків ОСОБА_8 , ОСОБА_7 , ОСОБА_9 прокурор відмовився.

Судом досліджено письмові докази надані стороною обвинувачення.

21.10.2016 за заявою ОСОБА_2 внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12016200440004583 за попередньою правовою кваліфікацією - частина 1 статті 382 КК України, за наступною фабулою: ОСОБА_1 не виконує рішення Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 про зобов'язання не чинити перешкод у спілкуванні з дитиною (т. 1 а.с. 232).

Рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 зобов'язано ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 . Визначено ОСОБА_2 час спілкування з дитиною - донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 : кожного вівторка та четверга з 16 до 20 год. та кожної суботи з 10 до 20 год. в присутності матері дитини при умові, що дитина в той день не хворіє, у разі відсутності дитини за її місцем реєстрації замінити побачення телефонною розмовою протягом півгодини або відео зв'язком за допомогою «Skype» (т. 3 а.с. 65-66).

Прокурором зазначено про отримання цього рішення суду з матеріалів виконавчого провадження.

З матеріалів виконавчого провадження № 585/17 ЄДРВП № 52120312 отриманого у порядку тимчасового доступу до документів на підставі ухвали слідчого судді (т. 2 а.с. 34-58, 69-72) встановлено, що 05.09.2016 постановою державного виконавця Ковпаківського відділу державної виконавчої служби м. Суми Головного територіального управління юстиції в Сумській області ОСОБА_16 відкрито виконавче провадження 52120312 з примусового виконання вищевказаного

виконавчого листа про зобов'язання ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 .

Виконавче провадження містить копію виконавчого листа Ковпаківського районного суду м. Суми № 592/2788/16-ц, виданого 30.08.2016 у якому суть рішення, яке підлягає виконанню викладена наступним чином: «Ковпаківський районний суд м. Суми 22 червня 2016 р. розглянувши справу за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_1 , третя особа: Служба у справах дітей Сумської міської ради про усунення перешкод виконання батьківських прав та обов'язків і встановлення графіку спілкування з дитиною суд вирішив: зобов'язати ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 ». «Судове рішення набрало законної сили 02.08.2016.»

Згідно письмової заяви ОСОБА_1 від 09.09.2016, остання зобов'язалася не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з донькою ОСОБА_4 . Про кримінальну відповідальність за невиконання рішення суду попереджена. Їй до відома доведено резолютивну частину виконавчого листа.

09.09.2016 державним виконавцем складено Акт державного виконавця, згідно якого при виході за адресою: АДРЕСА_4 доведено до відома резолютивну частину виконавчого листа та відібрано письмову заяву від боржника про зобов'язання не чинити перешкод у спілкуванні з донькою. Про кримінальну відповідальність за невиконання рішення попереджено боржника. Акт підписано сторонами виконавчого провадження: стягувачем ОСОБА_2 та боржником ОСОБА_1

12.09.2016 державним виконавцем ОСОБА_16 винесено постанову про закінчення виконавчого провадження № 52120312 на підставі п. 8 ч.1 ст. 49, ст. 50 Закону України «Про виконавче провадження». Постанова мотивована тим, що згідно заяви боржника від 09.09.2016 остання зобов'язується не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з донькою ОСОБА_4 . Про кримінальну відповідальність попереджена, про що складено акт державного виконавця від 09.09.2016.

ОСОБА_2 звертався зі скаргою на постанову державного виконавця ОСОБА_16 про закінчення виконавчого провадження № 521200312 від 10.09.2016, як такої що є необґрунтованою та прийнятою передчасно і без виконання всіх визначених законом заходів; зобов'язання державного виконавця Ковпаківського ВДВС Сумського МУ юстиції ОСОБА_16 відновлення виконавче провадження № 521200312 від 10.09.2016, виконання вимог ст. 63 Закону України «Про виконавче провадження», винести постанову про накладення на боржника штрафу та надіслати до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення. 03.11.2016 ухвалою Ковпаківського районного суду м. Суми скаргу ОСОБА_2 залишено без задоволення. Встановлено, що виконавчий лист виданий 30.08.2016 Ковпаківським районним судом м. Суми та примусове виконання якого закінчено оскаржуваною постановою державного виконавця не містить встановлений рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 порядок участі ОСОБА_2 у спілкуванні з дитиною у формі систематичних побачень з нею, на виконання рішення суду в цій частині було видано інший виконавчий лист.

У матеріалах виконавчого провадження наявна скарга ОСОБА_2 в якій він зазначає, що ОСОБА_1 не виконала судові рішення і ці факти зафіксовані працівниками патрульної поліції та Сумським ВП ГУНП в Сумській області 09.07.16, 16.07.16, 22.07.16, 30.07.16, 06.08.16, 11.08.16, 13.08.16, 20.08.16, 23.08.16, 27.08.16, 30.08.16 (т. 2 а.с. 43).

01.09.2017 оперуповноважений Сумського ВП ГУНП в Сумській області на виконання доручення слідчого СВ Сумського ВП № 6333 від 17.08.2017 у кримінальному провадженні № 12016200440004583 у порядку статті 93 КПК України звернувся до ФОП « ОСОБА_10 » про витребування інформації щодо графіку робочого часу ОСОБА_1 з 03.05.2017 по 05.07.2017 (т. 1 а.с. 233, т. 3 а.с. 122, 128 -130).

11.09.2017 слідчий Сумського ВП ГУНП в Сумській області Чайка В.О. у кримінальному провадженні № 12016200440004583 у порядку статті 93 КПК України звернувся до ФОП « ОСОБА_8 » про надання графіків роботи ОСОБА_1 за період часу з вересня 2016 по січень 2017 (т. 1 а.с. 247).

Згідно графіку роботи ФОП ОСОБА_10 з 08 до 20 години (т. 1 а.с. 234, 235 -237) у ОСОБА_1 у період з січня 2017 по червень 2017: неробочі дні - 24.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017,

23.05.2017, 08.06.2017. Робочі дні - 26.01.2017.

Згідно табелю обліку використання робочого часу ФОП ОСОБА_10 , ОСОБА_1 відпрацьовувала 12 годин 26.01.2017. Не працювала 24.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 (т. 1 а.с. 239, 242 -244).

Згідно графіку роботи ФОП ОСОБА_8 з 08 до 20 години у ОСОБА_1 у період з вересня 2016 по січень 2017: неробочі дні - 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016 , 24.01.2017 та 26.01.2017 (т. 1 а.с. 248).

Згідно табелю обліку використання робочого часу ФОП ОСОБА_8 , ОСОБА_1 не працювала 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017 (т. 1 а.с. 249 - 251).

Суд не бере до уваги як належні докази надані стороною графіки роботи ФОП ОСОБА_10 з 08 до 20 години за липень 2017 та серпень 2017, табелі обліку використання робочого часу ФОП ОСОБА_10 за липень - серпень 2017, оскільки вони містять інформацію яка знаходиться поза межами пред`явленого обвинувачення (т. 1 а.с. 238, 245, 246).

На підтвердження винуватості ОСОБА_1 прокурором надано Протокол огляду предмету від 24.02.2018, оптичний DVD-R диск 4GB та постанову про визнання речовим доказом (т. 2 а.с. 59 - 62).

Згідно Протоколу огляду предмету від 24.02.2018, складеного слідчим СВ Сумського ВП ГУНП в Сумській області ОСОБА_35 , об`єктом огляду являється оптичний DVD-R диск 4GB. При завантаженні диску та його відкритті на ньому знаходиться папка «Нова папка (4)» в якій знаходяться наступні папки з файлами: 009ВИЗИТ 22.09.2016, 010ВИЗИТ 08.10.2016, 011ВИЗИТ 11.10.2016, 020ВИЗИТ 26.11.2016. Виявлені під час огляду предмети запаковано до паперового конверту № 1 (т. 2 а.с. 59 - 60).

Постановою про визнання, приєднання до кримінального провадження речових доказів від 24.02.2018 визнано речовими доказами у кримінальному провадженні № 12016200440004583 від 21.10.2016 а саме: конверт № 1 - з оптичним DVD+R диском 4,7 gb, з відеозаписами за 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 26.11.2016. Конверт № 1 залишено на зберіганні при матеріалах кримінального провадження (т. 2 а.с. 62).

Прокурор також надав суду заяву власноручно складену ОСОБА_2 від 12.02.2018 на ім`я слідчого Чайки В.О. у якій він долучає до матеріалів кримінального провадження DVD-R з відеозаписами за 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 26.11.2016 (т. 3 а.с. 64).

У судовому засіданні досліджено оптичний DVD-R диск 4GB, який містить папку «Нова папка (4)» в якій знаходяться папки з файлами: «009ВИЗИТ 22.09.2016», «010ВИЗИТ 08.10.2016», «011ВИЗИТ 11.10.2016», «020ВИЗИТ 26.11.2016» (т. 2 а.с. 61).

Папка «009ВИЗИТ 22.09.2016» містить файл 008 на якому зафіксовано голос ОСОБА_2 який повідомляє що четвер, дату і час не зазначає, пояснює свою точку зору щодо виконання рішення суду, знімає зі спини жінку з дитиною, які йдуть по вулиці. ОСОБА_1 зазначає ОСОБА_2 : «що ми вийшли на площадку? Ми йдемо гуляємо».

На файлі 009 раптово розпочинається відео на якому ОСОБА_2 надає оцінку подіям щодо його участі у вихованні дитини та її налаштування проти нього. Звук місяцями нечіткий. ОСОБА_2 повідомляє про порушення кримінального провадження за статтею 382 КК України. Відео переривається. Дата і час відсутні.

На файлі 0010 голос ОСОБА_2 намагається сваритися з невідомою жінкою, дата і час відсутні.

Папка «010ВИЗИТ 08.10.2016» містить наступні відеофайли.

Відеофайл МАН01335 містить інформацію, що ОСОБА_2 висловлює свої думки щодо наявності рішення яким йому визначено з дитиною дні побачення і 08.10.2016 він прибув на місце реєстрації

дочки. За парканом чути голос. ОСОБА_2 просить дати дитину. Жіночий голос просить забрати камеру і не вести зйомку. Запитує чи на зустріч, чи на зйомку прийшов. ОСОБА_2 у голос висловлює твердження, що йому чинять перешкоди і відразу телефонує на 102, вимагає слідчо-оперативну групу.

Відеофайл МАН01336 містить інформацію щодо приїзду поліції, хвіртку відчинила ОСОБА_1 . ОСОБА_2 вказує поліції підстави виклику. На зауваження поліції щодо відеофіксації ОСОБА_2 вказує на фільмування всього що з ним відбувається. Дата і час відсутні.

Відеофайл МАН01337 містить інформацію, що ОСОБА_2 повідомляє час 16-00 година 08.10.2016 і що подав заяву про умисне невиконання. Коментує події щодо обіцянки ОСОБА_1 надати дитину, щодо погодних умов, які можуть вплинути на зустріч з дитиною. На відео зафіксовано жінку, зі слів ОСОБА_2 - мати ОСОБА_1 . Жінка запитує ОСОБА_2 щодо подарунка дитині на день народження вказує про перебування дочки і онуки на її утриманні. ОСОБА_2 у свою чергу вказує на наявність у неї боргу перед ним. Жінка заходить у двір, чути жіночий голос, що дитину по дощу не пустять. ОСОБА_2 телефонує на 102, наполягає на приїзді слідчо-оперативної групи. ОСОБА_1 на відео відсутня.

Відеофайли МАН01338, НОМЕР_1 містять інформацію про приїзд поліції та чекання слідчо-оперативної групи - дати подій не вбачаються. ОСОБА_1 на відео відсутня.

Папка «011ВИЗИТ 11.10.2016» містить наступні відеофайли.

Так, на відео МАН01342 ОСОБА_2 повідомляє дату і час - 11.10.2016 о 15-50 коментує, що прийшов у дошкільний заклад «Дельфін», відчиняє двері у групу де діти сидять за столами.

Наступний відеофайл МАН01343 - у приміщення дошкільного закладу прибула ОСОБА_1 відчинила двері групи і ОСОБА_2 починає сперечатися щодо «текущего графика» у присутності дітей. Під час одягання дитини матір`ю, ОСОБА\_2 намагається звертатися по імені до дочки, яка на нього не реагує, починає кричати щодо смикання дитини на ОСОБА\_1 . Дитина співає, розмовляє з матір`ю і жінкою. Потім виходять з приміщення і ОСОБА_2 коментує бачення подій.

Відеофайл МАН01344 розпочинається раптово - йде по вулиці ОСОБА_1 несе на руках дитину, потерпілий зі спини знімає, торкається руки дочки. ОСОБА_1 каже що важко нести і проганяє ОСОБА_2 . Дата і час відсутні. Як і відсутня жінка, яка перебувала у дитячому закладі разом з ОСОБА_1 .

На відеофайлі 0000, розміщеному у папці «020ВИЗИТ 26.11.2016» ОСОБА_2 зазначає дату 22.11.2016, яка знаходиться поза межами пред`явленого обвинувачення, а відтак є неналежним доказом.

Крім того папка «020ВИЗИТ 26.11.2016» містить відеозапис 0001 на якому ОСОБА_2 зазначає, що субота 26.11.2016 фіксує себе та висловлюється щодо невиконання рішення суду, згадує ОСОБА_14 , і ОСОБА_37 , надає оцінку подіям, які поза межами пред`явленого обвинувачення. Далі ОСОБА_2 стукає у двері паркану з номером 9. Чути жіночий голос: «ОСОБА_1 на роботі». Одразу ОСОБА_2 телефонує у поліцію і просить направити патрульну поліцію для фіксації невиконання рішення суду. Пропозиції щодо спілкування з дитиною не висловлює.

Час на відео не зазначений потерпілим та не відображений при відеофіксації.

На відеозаписах 0002 та 0003 ОСОБА_2 коментує невиконання рішення суду, приїхав патрульний автомобіль.

Згідно Протоколу тимчасового доступу до речей і документів від 05.02.2018 ПрАТ «ВФ Україна» на виконання ухвали слідчого судді надано наступну інформацію про з`єднання абонентського номеру НОМЕР_2 , яким користувалася ОСОБА_38 (т. 2 а.с.4-11):

20.09.2016 з 16-00 до 20-00 мобільний термінал з абонентським номером мав зв`язок у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Горького.

08.10.2016 з 10-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. 8-го Березня, вул. Калінінградська.

18.10.2016 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Калінінградська.

26.11.2016 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Горького.

24.01.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Прокоф'єва.

26.01.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. 8-го Березня, вул. Горького.

06.04.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Прокоф'єва.

16.05.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Калінінградська, вул. Засумська.

23.05.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. 8-го Березня, вул. Калінінградська.

Інформація про з'єднання за 13.12.2016 не береться судом до уваги на підставі статті 85 КПК України, адже знаходиться поза межами пред'явленого обвинувачення.

Згідно Протоколу тимчасового доступу до речей і документів від 19.10.2017 ПрАТ «ВФ Україна» на виконання ухвали слідчого судді надало інформацію про з'єднання абонентського номеру НОМЕР_2 (т. 2 а.с. 16-31): 06.05.2017 з 14-39 год., зокрема і з 16-00 до 19-00 мобільний термінал з абонентським номером мав зв'язок в межах дії базової станції у м. Білопілля та с. Річки, Білопільського району Сумської області -15-31 год.; 08.06.2017 починаючи з 07-57 год. до 16-27 год. - у м. Білопілля та с. Річки, Білопільського району Сумської області та з 17-05 год. у м. Суми.

Інформації про з'єднання за 11.10.2016 вказані протоколи не місять.

Судом досліджено характеризуючи дані на обвинувачену яка на обліку у лікарів нарколога і психіатра не перебуває, позитивно характеризується за місцем реєстрації (т. 2 а.с. 65-67,73).

Надані стороною обвинувачення докази відкриті стороні захисту, що підтверджується Протоколом про надання доступу до матеріалів (додаткових матеріалів) досудового розслідування від 26.02.2018 (т. 2 а.с. 90- 94).

Згідно досудової доповіді від 22.06.2020 на ОСОБА_1 , складеної на виконання ухвали суду за умови доведення вини обвинуваченої запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень можливе без цілодобового нагляду та ізоляції від суспільства (т. 2 а.с. 219 -220).

Мотиви, з яких суд відкидає докази обвинувачення.

Відповідно до висновку Верховного Суду сформульованого у постанові від 12.02.2020 у справі № 659/1012/18 кримінальна відповідальність за частиною 1 статті 382 КК України настає за умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню. З об'єктивної сторони злочин, передбачений частиною 1 статті 382 КК України може бути вчинений як у формі невиконання судового рішення, так і шляхом перешкоджання його виконанню. Використання законодавцем у диспозиції частини 1 статті 382 КК України словосполучень «невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду» та «перешкоджання їх виконанню» вказує на необхідність у кожному конкретному випадку звертатися як до тексту самого судового рішення, так і до норм законодавства, які визначають порядок виконання вироків, рішень, ухвал та постанов суду.

Обов'язковою умовою настання кримінальної відповідальності за невиконання судового рішення є встановлення у ньому вимоги зобов'язального чи забороняючого характеру, адресованої для виконання певним особам. Причому така вимога повинна стосуватися конкретного зобов'язаного

суб'єкта, до відома якого своєчасно було доведено відповідний обов'язок про виконання рішення суду.

Залежно від характеру такої вимоги невиконання судового рішення може проявлятися у бездіяльності зобов'язаної особи щодо здійснення передбачених законом або визначених судом заходів, спрямованих на виконання цього рішення, або ж у вчиненні дій, які прямо заборонені у самому судовому рішенні. За умови, що невиконання судового рішення виявляється в формі бездіяльності, для притягнення особи до кримінальної відповідальності обов'язковим є з'ясування питання про наявність реальної можливості його виконати.

Відповідно до викладу фактичних обставин кримінального правопорушення, які прокурор вважав встановленими, ОСОБА_1 обвинувачується, у тому, що своїми діями упродовж 2016 та 2017 років, а саме 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, не виконувала рішення Ковпаківського районного суду міста Суми від 22.06.2016, яке набрало законної сили 02.08.2016, шляхом **систематичного перешкоджання** ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 у визначений судом час, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 382 КК України - **умисному невиконанні рішення суду, що набрало законної сили.**

Особливість даної справи полягає в тому, що рішенням Ковпаківського районного суду міста Суми від 22.06.2016, ОСОБА_1 зобов'язано не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною ОСОБА_4 і саме з цим ознайомена обвинувачена державним виконавцем та попереджена про кримінальну відповідальність.

Також цим рішенням суду визначено спосіб участі батька у вихованні дитини: час спілкування з дитиною - донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 : кожного вівторка та четверга з 16 до 20 год. та кожної суботи з 10 до 20 год. в присутності матері дитини при умові, що дитина в той день не хворіє, у разі відсутності дитини за її місцем реєстрації замінити побачення телефонною розмовою протягом півгодини або відео зв'язком за допомогою «Skype». Місце їхнього спілкування рішенням суду не визначено, проте обов'язковою умовою є що дитина в той день не хворіє.

Докази на підтвердження стану здоров'я дитини у дати пред'явленого обвинувачення суду не надавались.

Суд вважає необґрунтованими доводи захисника Шарикіна Ю.В. про те, що спілкування батька з дитиною повинно відбуватися якщо таке спілкування не перешкоджає нормальному розвитку дитини. Зазначена обставина на підставі статті 157 СК України ураховується при вирішенні батьками питань щодо виховання дитини, а в даному випадку судом вирішено спір щодо участі у вихованні дитини батька.

Свідок сторони обвинувачення ОСОБА_16 підтвердила ознайомлення обвинуваченої з резолютивною частиною рішення суду про зобов'язання не чинити перешкоди, попередження боржника про кримінальну відповідальність за невиконання рішення суду. Її показання узгоджуються з матеріалами виконавчого провадження. Проте зазначений свідок не повідомила обставини про доведення до відома ОСОБА_1 часу спілкування з дитиною. Як і не повідомила про обставини перешкоджання ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною з боку обвинуваченої у межах пред'явленого обвинувачення.

Доказів на підтвердження ознайомлення ОСОБА_1 з необхідністю виконання рішення Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 в частині порядку участі ОСОБА_2 у спілкуванні з дитиною у формі систематичних побачень у рамках виконавчого провадження не надано.

Аналізуючи показання свідків ОСОБА_20 , ОСОБА_21 , які є працівниками поліції та приїздили на виклики потерпілого на лінію 102, суд дійшов висновку, що жоден свідок не був очевидцем перешкоджання ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 у визначений судом час. Відтак свідки не повідомили обставин щодо умисного невиконання рішення суду, що набрало законної сили ОСОБА_1 у межах пред'явленого обвинувачення. З показань свідків слідує,

що вони приїздили на виклики потерпілого, бачили напружені відносини між потерпілим, який фіксував події на телефон та обвинуваченою. Зазначені показання свідків підтверджують звернення ОСОБА_2, що йому не дають спілкуватися з дитиною. У їх присутності перешкод не бачили.

Разом з тим свідок ОСОБА_19 повідомив про виїзд на виклик до ТРЦ «Лавина» за заявою ОСОБА_2, а зазначені події не увійшли у пред'явлене обвинувачення, а тому не можуть бути належним доказом у даному кримінальному провадженні.

При викладені фактичний обставин орган досудового розслідування зазначає, що у четвер 26.01.2017 12 год. 36 хв. ОСОБА_2, зателефонував ОСОБА_1 та попросив надати можливість зустрітись з донькою в кінотеатрі «Дружба» в м. Суми, але ОСОБА_1, діючи умисно та без будь яких підстав відмовила у проведенні побачення та відмовилась давати телефон доньці для спілкування з батьком.

Разом з тим рішенням суду визначено час зустрічей щочетверга з 16 до 20 години. 26.01.2017 у ОСОБА_1 був робочий день, що підтверджено табелем обліку використання робочого часу ФОП ОСОБА_10. Цього дня побачення відбулося після приїзду співробітників поліції, викликаних потерпілим. Будь-які докази на підтвердження пропозиції відвідати у визначений рішенням суду час цього дня кінотеатр, як зазначено у обвинувальному акті суду не надано.

Показання свідка ОСОБА_20 узгоджуються з показаннями потерпілого ОСОБА_2 в частині побачення останнього з донькою у присутності поліцейських у холодну пору доби біля будинку та подальшу відмову гуляти з дитиною на морозі. Згідно показань цього свідка він не чув від ОСОБА_1, що та не буде давати дитину. Негативного відношення до батька дитини не було, і не відчувалося що дитина за ним скучила.

Досліджені графік роботи ФОП ОСОБА_10 та таблиць обліку використання робочого часу ФОП ОСОБА_10 підтверджують робочий день у ОСОБА_1 26.01.2017 і одночасно спростовують пред'явлене обвинувачення щодо умисного невиконання рішення суду цього дня.

Встановлені судом обставини повністю спростовують доводи сторони обвинувачення про те, що у четвер 26.01.2017 ОСОБА_1, продовжуючи свої протиправні дії, реалізуючи злочинний намір, діючи умисно та без будь яких підстав відмовила у проведенні побачення та відмовилась давати телефон доньці для спілкування з батьком.

Доказів на підтвердження зазначених у обвинувальному акті обставин, що 20.09.2016, 08.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 16.05.2017, 23.05.2017 ОСОБА_1 не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином усіма вищевказаними діями перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 стороною обвинувачення не надано. Суд звертає увагу, що рішенням суду передбачено заміну побачення телефонною розмовою протягом півгодини або відео зв'язком за допомогою «Skype» у разі відсутності дитини за її місцем реєстрації.

Наведені у обвинувальному акті обставини в цій частині спростовуються показаннями потерпілого ОСОБА_2, який суду повідомив, що за допомогою «Skype» не намагався спілкуватися з донькою.

Свідки ОСОБА_28 та ОСОБА_29 також при виконанні своїх службових обов'язків були очевидцями напружених відносин між потерпілим та обвинуваченою, були присутніми при зустрічі батька з донькою та разом з ними та обвинуваченою поїхали до розважального центра. Проте вказані свідки також не підтвердили обставини вчинення обвинуваченою перешкоджання ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 у визначений судом час, тобто умисного невиконання рішення суду, що набрало законної сили за обставин пред'явленого обвинувачення.

ОСОБА_29 суду пояснила, що вона як посадова особа поліції уповноважена розглядати певні звернення у ході перевірки скарг ОСОБА_2 з'ясовувала, що фактично завжди була причина чому зустріч не відбувалася - чи дитина хвора, чи тільки за участі матері зустріч, яка на роботі.

Аналізуючи інформацію про з'єднання абонентського номеру НОМЕР_2, яким користувалася ОСОБА_38, відображену у Протоколі тимчасового доступу до речей і документів від 05.02.2018 та Протоколі тимчасового доступу до речей і документів від 19.10.2017, суд зазначає наступне.

Сторона обвинувачення надала докази на підтвердження того, що 06.05.2017 та 08.06.2017 мобільний термінал з абонентським номером НОМЕР_2 , яким користувалася ОСОБА_1 і ця обставина стороною захисту не спростовувалась, мав зв'язок в межах дії базової станції у м. Білопілля та с. Річки, Білопільського району Сумської області.

З'єднання абонентського номеру, яким користувалася обвинувачена підтверджує з'єднання і місце знаходження базової станції оператора мобільного зв'язку на час з'єднання, що розташована за певною адресою, але не може бути достатнім доказом підтвердження перешкоджання батьку спілкуватися з донькою та умисного невиконання судового рішення 06.05.2017 та 08.06.2017 року за обставин викладених у обвинувальному акті.

Аналізуючи показання свідків ОСОБА_22 - роботодавця та іншого продавця з якою працювала обвинувачена - ОСОБА_25 , суд дійшов висновку, що вони також не були очевидцями перешкоджання ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 у визначений судом час, тобто умисного невиконання рішення суду, що набрало законної сили у межах пред'явленого обвинувачення. З досліджених доказів вбачається, що у період пред'явленого обвинувачення ОСОБА_25 працювала у ФОП ОСОБА_10 разом з ОСОБА_1 з січня 2017 по червень 2017. Свідки зазначали про орієнтованість графіків для оплати праці, оскільки продавці (ОСОБА_1 та ОСОБА_25) мали змогу підміняти одна одну. Такі твердження свідків узгоджуються з Наказом Державного комітету статистики від 05.12.2008 № 489, яким затверджено типові форми первинної облікової документації зі статистики праці саме з метою подальшого вдосконалення державних статистичних спостережень підприємств, установ, організацій щодо обліку особового складу, використання робочого часу та розрахунків з працівниками із заробітної плати.

У свою чергу графік роботи ФОП ОСОБА_10 у період з січня 2017 по червень 2017, таблиць обліку використання робочого часу ФОП ОСОБА_10 за вказаний період, графік роботи ФОП ОСОБА_8 у період з вересня 2016 по січень 2017, таблиць обліку використання робочого часу ФОП ОСОБА_8 не є належними доказами підтвердження версії обвинувачення - перешкоджання ОСОБА_1 потерпілому у спілкуванні з дочкою.

А відтак, суд не може взяти до уваги наведені докази як достатні на підтвердження доводів сторони обвинувачення про умисний характер дій ОСОБА_1 спрямований на невиконання рішення суду та перешкоджання потерпілому у спілкуванні з дитиною за обставин викладених у обвинувальному акті за 20.09.2016, 26.11.2016, 06.04.2017 року.

Суд вважає наведені докази припущенням сторони обвинувачення на відсутність перешкод у ОСОБА_1 виконувати рішення суду у дні, які не зазначені як робочі - 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017 та 08.06.2017.

Надаючи оцінку відеозаписам, зафіксованим на оптичному DVD+R диску 4,7 gb, що визнаний речовим доказом, суд ураховує приписи частини 3 статті 415 КПК України, згідно якої висновки і мотиви, з яких скасовані судові рішення, є обов'язковими для суду першої інстанції при новому розгляді та надає оцінку кожному з них.

ОСОБА_2 суду пояснив, що він знімав особисто це відео на телефон і фотоапарат, записав на диск і надав слідчому.

Відповідно до статті 56 КПК України потерпілий має право подавати докази на підтвердження своєї заяви про вчинення кримінального правопорушення.

Так, відповідно до частин 1,3 статті 307 ЦК України фізична особа може бути знята на фото, кіно, теле- чи відеоплівку лише за її згодою. Згода особи на знімання її на фото-, кіно-, теле- чи відеоплівку припускається, якщо зйомки проводяться відкрито на вулиці, на зборах, конференціях, мітингах та інших заходах публічного характеру. Знімання фізичної особи на фото-, кіно-, теле- чи відеоплівку, у тому числі таємне, без згоди особи, може бути проведене лише у випадках, встановлених законом.

Клопотання сторони захисту про визнання недопустимими відеозаписів - з підстав не проведення експертизи копій відеофонограм для підтвердження, що зафіксовані на них особи є потерпілим та обвинуваченою, суд вважає надуманим і таким що не заслуговує на увагу. Так, стороною обвинувачення надано доступ до матеріалів досудового розслідування, зокрема і до диску з відеозаписами які надав потерпілий. Сторона захисту не позбавлена була можливості заявити клопотання про проведення експертизи, як під час досудового розслідування, так і під час судового розгляду, але таким правом не скористалася.

Як встановлено судом при дослідженні відеозаписів у папці «009ВИЗИТ 22.09.2016» на файлах 008, 009, 0010 не зафіксовано дату та час відеозйомки та їх не повідомляє потерпілий, тому суд не визнає зазначені документи належними доказами на підтвердження пред'явленого обвинувачення щодо подій, які за твердженням сторони обвинувачення мали місце 22.09.2016 близько 16 години.

Сама лише зазначена потерпілим у назві папки з файлами дата не може підтверджувати, що обставини зафіксовані на відео мали місце 22.09.2016 близько 16 години, а тому зазначений доказ суд визнає неналежним.

Оскільки на відеофайлі МАН01335 (папка «010ВИЗИТ 08.10.2016») зафіксовано прохання особи на яку направлено об'єктів - ОСОБА_1 припинити знімання, тобто знімання фізичної особи відбувалося без її згоди у порушення статті 307 ЦК України, з огляду на положення статей 86,87 КПК України суд визнає зазначений доказ недопустимим і на нього не може посилалися при ухваленні судового рішення.

Суб'єктивна оцінка подій озвучена потерпілим на відео фактично є його показаннями щодо певних подій, а згідно статті 23 КПК України показання учасників кримінального провадження суд отримує усно.

Відеофайли МАН01336, МАН01337 , МАН01338 , МАН01341 містять суб'єктивну оцінку подій висловлену ОСОБА_2 , його розмову з невідомою жінкою і не містять обставин, які б підтверджували перешкоди з боку обвинуваченої побаченню ОСОБА_2 з донькою та реальну можливість його провести, тому суд визнає їх неналежними доказами.

Папка «011ВИЗИТ 11.10.2016» містить наступні відеофайли. Так, на відео МАН01342 ОСОБА_2 повідомляє дату і час - 11.10.2016 о 15-50 коментує, що прийшов у дошкільний заклад «Дельфін», відчиняє двері у групу де діти сидять за столами. Наступний відеофайл - МАН01343 приміщення дошкільного закладу прибула ОСОБА_1 відчинила двері групи і ОСОБА_2 починає докоряти щодо «текущего графика» у присутності дітей. Під час одягання дитини матір'ю, ОСОБА_2 намагається звертатися по імені до дочки, яка на нього не реагує. Дитина співає, розмовляє з матір'ю і жінкою. Потім виходять з приміщення і ОСОБА_2 коментує бачення подій.

На відеофайлах папки «011ВИЗИТ 11.10.2016» - МАН01342, МАН01343 зафіксовано події не на вулиці, а у дитячому закладі, що не узгоджується з приписами статті 307 ЦК України. На вказаних відеофайлах потерпілий фіксував не себе, а вихованців дитячого закладу, де згодом з'явилася обвинувачена та коментував події. На зазначених письмових доказах не зафіксовано умисні дії по невиконанню рішення суду обвинуваченою. На відео зафіксовано дівчинку, яку одягають мати у присутності іншої жінки.

Відеофайл МАН01344 не містить дати та часу, як і відсутня жінка, зафіксована на попередньому файлі папки, яка перебувала у дитячому закладі разом з ОСОБА_1 , а тому які саме події за яку саме дату підтверджує даний файл встановити не можливо. Саме розташування файлу у папці з датою 11.10.2016 не може підтверджувати, що обставини зафіксовані на відео мали місце 11.10.2016 близько 16 години, а тому зазначений доказ суд визнає неналежним.

Наведене також підтверджується наступним відеофайлом 0000, розміщеним у папці «020ВИЗИТ 26.11.2016» на якому ОСОБА_2 зазначає дату 22.11.2016, що знаходиться поза межами пред'явленого обвинувачення, а відтак є неналежним доказом.

Суд звертає увагу, що відеозаписи 0001, 0002 та 0003 розміщені у папці під назвою «020ВИЗИТ 26.11.2016» зняті потерпілим вже у ході досудового розслідування у даному кримінальному

провадженні, яке зареєстровано 21.10.2016 за заявою ОСОБА_2, а тому визнає їх недопустимими доказами оскільки здобуті з порушенням вимог КПК України.

Так, аналіз наданої стороною обвинувачення інформації зафіксованої на цих відео свідчить на цілеспрямовану фіксацію подій потерпілим у рамках розпочатого кримінального провадження, а тому беручи до уваги рішення Конституційного Суду України № 12-рп/2011 від 20.10.2011 суд не бере до уваги як докази дані, які були отримані шляхом цілеспрямованих дій щодо фіксації певної інформації, не в порядку, передбаченому КПК України. Зазначене узгоджується з висновками Верховного Суду викладеними у постанові від 12.04.2018 у справі № 366/1400/15-к.

Протокол огляду предмету від 24.02.2018, складений слідчим СВ Сумського ВП ГУНП в Сумській області Чайкою В.О. містить інформацію про огляд ним оптичного диску, відображення суб'єктивної оцінки зафіксованої на диску інформації, а тому не може бути визнаний самостійним належним доказом на підтвердження винуватості обвинуваченої ОСОБА_1 за обставин викладених у обвинувальному акті.

Обставини викладені у обвинувальному акті щодо подій 20.09.2016, 16.05.2017 та 23.05.2017 підтверджені у ході судового розгляду лише показаннями потерпілого.

Сама по собі відсутність зустрічі батька з донькою не може свідчити про систематичне перешкоджання у спілкуванні з дитиною та про умисне невиконання рішення суду обвинуваченою та не є безумовною підставою кримінальної відповідальності.

Обов'язок доказування події кримінального правопорушення (часу, місця, способу та інших обставин кримінального правопорушення); винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форму вини, мотив і мету вчинення кримінального правопорушення згідно статті 92 КПК України покладається на слідчого, прокурора.

З наданих стороною обвинувачення доказів неможливо встановити наявності чи відсутності в діях ОСОБА_1 умислу на невиконання рішення суду, що набрало законної сили, або перешкоджання його виконанню.

Статтею 62 Конституції України гарантовано, що ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Зазначені права і свободи мають своє відображення у загальних засадах кримінального провадження, а саме у презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини, яка відповідно до частини 1 статті 17 КПК України полягає у тому, що особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вина не буде доведена у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на користь такої особи.

Презумпція невинуватості особи передбачає, що обов'язок доведення вини особи покладається на державу.

Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував, що суди при оцінці доказів керуються критерієм доведення «поза розумним сумнівом». Таке доведення може впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою (рішення у справах «Ірландія проти Сполученого Королівства», «Яременко проти України», «Нечипорук і Йонкало проти України», «Кобець проти України»).

ОСОБА_2 пояснив обставини невиконання судового рішення по кожному дню 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017.

Оцінивши досліджені докази з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку суд дійшов висновку, що фактично пред'явлене обвинувачення ґрунтується на показаннях потерпілого.

Суд не ставить під сумнів показання потерпілого, але ураховуючи його неприязні відносини з обвинуваченою, що підтверджено показаннями свідків, за відсутності наданих стороною обвинувачення сукупності взаємопов'язаних інших належних, допустимих та достовірних доказів, єдиного джерела доказів - показань потерпілого ОСОБА_2 не достатньо для визнання їх такими, що підтверджують поза розумним сумнівом винуватість ОСОБА_1 у вчиненні інкримінованого їй кримінального правопорушення за обставин викладених у обвинувальному акті.

За наведених підстав суд дійшов висновку, що досліджені під час судового розгляду докази не підтверджують висновок сторони обвинувачення про доведеність поза розумним сумнівом винуватості ОСОБА_1 у пред'явленому обвинуваченні, а саме що вона своїми діями 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, не виконувала рішення Ковпаківського районного суду міста Суми від 22.06.2016, яке набрало законної сили 02.08.2016, шляхом систематичного перешкоджання ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 у визначений судом час, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 382 КК України - умисному невиконанні рішення суду, що набрало законної сили.

Відповідно до частини 3 статті 373 КПК України, обвинувальний вирок не може ґрунтуватися на припущеннях і ухвалюється лише за умови доведення в ході судового розгляду винуватості особи у вчиненні правопорушення.

За таких обставин ОСОБА_1 підлягає виправданню у пред'явленому обвинуваченні за частиною 1 статті 382 КК України на підставі пункту 3 частини 1 статті 373 КПК України, оскільки поза розумним сумнівом стороною обвинувачення не доведено, що в її діянні є склад цього кримінального правопорушення.

Мотиви ухвалення інших рішень щодо питань, які вирішуються при ухваленні вироку, та положення закону, якими керувався суд.

10.06.2020 ОСОБА_2 звернувся з цивільним позовом, відповідно до якого просить відшкодувати ОСОБА_1 завдану йому моральну шкоду 150000 грн. Розглядає можливість відмови від заявленого позову в разі негайного протягом 30 календарних днів спільного відпочинку з донькою та виплати 50000 грн. на проведення відпочинку та підготовки доньки до школи (т. 2 а.с. 212- 214).

На підставі частини 3 статті 129 КПК України у зв'язку з виправданням обвинуваченої суд залишає позов без розгляду.

Процесуальні витрати відсутні.

Підстави для застосування запобіжного заходу до набрання вироком законної сили відсутні.

Речовий доказ: конверт № 1 - з оптичним DVD+R диском 4,7 gb, з відеозаписами (т. 2 а.с. 62), залишити в матеріалах кримінального провадження протягом усього часу їх зберігання.

Керуючись статтями 373 і 374 Кримінального процесуального кодексу України, суд

у х в а л и в:

ОСОБА_1 визнати невинуватою у пред'явленому їй обвинуваченні за частиною 1 статті 382 КК України та виправдати за недоведеністю наявності в її діях складу цього кримінального правопорушення.

Цивільний позов ОСОБА_2 до ОСОБА_1 - залишити без розгляду.

Речовий доказ: конверт № 1 - з оптичним DVD+R диском 4,7 gb, з відеозаписами (т. 2 а.с. 62), залишити в матеріалах кримінального провадження протягом усього часу їх зберігання.

Вирок може бути оскаржений до Сумського апеляційного суду через Ковпаківський районний суд міста Суми протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок суду першої інстанції набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого КПК України, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку суду. Копія вироку негайно після його проголошення вручається обвинуваченому та прокурору.

Копія судового рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надсилається учаснику судового провадження, який не був присутнім в судовому засіданні.

Суддя

М.М. Косолап